

Context social, polític i democràtic del 9N

Catalunya es troba avui en un moment de veritable emergència social. La crisi econòmica i les polítiques d'austeritat aplicades pels darrers governs d'Espanya i Catalunya han comportat un augment de les desigualtats, de la pobresa, de l'atur i de la precarietat en tots els àmbits de la vida d'una majoria de persones.

Aquesta situació socioeconòmica es veu clarament agreujada amb la proposta de Pressupostos del govern del PP a l'estat perquè desmantellen l'estat social, no resolen els principals problemes que està patint una majoria social de la ciutadania i ignoren els drets bàsics dels espanyols.

A Catalunya, aquest setembre es va celebrar el debat de política general i l'aprovació de la Llei de consultes que ha d'emparar la votació del 9 de novembre en un context de manteniment de les retallades en l'àmbit de l'educació, la salut i el benestar, incrementant la transferència de recursos del sector públic al privat, mitjançant convenis, concessions i privatitzacions, moltes d'elles amb una important falta de transparència per part del govern d'Artur Mas. Continuem amb una xifra alarmant de desnonaments, de pobresa infantil i energètica o de famílies sense ingressos.

A aquesta greu situació social i econòmica s'hi suma l'aparició de nous casos de corrupció, com la trama Pujol, que situen sota sospita no només una persona o una família, sinó tota una etapa de govern i la connivència d'interessos de partit i d'interessos privats per malbaratar fons públics. El passat divendres 26 de setembre, l'expresident de la Generalitat de Catalunya va comparèixer a la Comissió d'Afers Institucionals per respondre davant d'aquests fets en el que va ser un dels episodis més vergonyats de la democràcia catalana. Pujol va escenificar la seva actitud obstructionista davant la justícia, mancada d'explicacions públiques i un to intolerable per qui ha estat president durant 23 anys.

Davant d'aquesta situació en els darrers anys han emergit nombroses expressions de malestar que reivindiquen un canvi de fons del conjunt del sistema polític, econòmic i social. Sens dubte la mobilització pel dret a decidir és una expressió també d'aquesta necessitat de canvi en l'àmbit nacional. I aquesta mateixa reivindicació democràtica també s'expressa en altres àmbits que ens afecten. No només els nostres drets nacionals estan amenaçats. També els drets socials, els drets laborals, i la mateixa democràcia. I davant d'això també se li ha negat la paraula al poble de Catalunya, tot i estar en mans de les nostres institucions el poder dur-ho a terme.

Vivim en un país que vol decidir, i que vol decidir-ho tot. I per això cal garantir nous mecanismes de participació directa, una millora de la qualitat de la democràcia representativa i una introducció de la democràcia participativa i deliberativa en tots els camps d'acció de les institucions públiques.

En aquest context, el Debat de Política General del mes de setembre va aprovar una resolució conjunta presentada pels grups parlamentaris que donen suport a la consulta del 9N i al dret a decidir del poble de Catalunya (CiU, ERC, ICV-EUiA i CUP), amb la suma de tres diputats/des del PSC. Una votació amb 89 vots a favor i 44 en contra (PP, C's i PSC).

Dos dies més tard, el passat divendres 19 de setembre, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei de consultes no referendàries amb una majoria del 80% de vots a favor (CiU, ERC, PSC, ICV-EUiA i CUP) i el 20% de vots en contra (PP i C's). També va quedar constatat que el Consell de Garanties Estatutàries ha dictaminat que tots els articles de la Llei de consultes s'ajusten plenament a la Constitució i a l'Estatut, amb quatre vots particulars i cinc a favor del dictamen. Així mateix, el Parlament va constatar que el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries i la sentència del Tribunal Constitucional 42/2014, de 25 de març, sobre la declaració de sobirania aprovada pel Parlament de Catalunya, posen de manifest que existeixen arguments jurídics per convocar la consulta amb tota la fonamentació jurídica necessària, ja que reconeixen de manera explícita un principi democràtic.

Els acords de la resolució conjunta aprovada són els següents:

I. EL FUTUR POLÍTIC DE CATALUNYA

1. El Parlament de Catalunya, en compliment de l'acord assolit el 12 de desembre de 2013 per quatre grups parlamentaris i el president i el Govern de la Generalitat a favor del dret a decidir, dóna suport perquè el 9 de novembre de 2014 es dugui a terme la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

2. El Parlament de Catalunya acorda:

a) La necessitat de celebrar una consulta el 9 de novembre de 2014 sobre si Catalunya ha d'esdevenir un Estat i, en cas afirmatiu, si aquest Estat ha d'ésser independent, tal com van acordar el president de la Generalitat i els grups parlamentaris favorables al dret a decidir el 12 de desembre de 2013.

b) Impulsar acords, amb el màxim consens, en el Ple del Parlament com a expressió de la sobirania i representació directa del poble de Catalunya davant de qualsevol eventualitat que pugui sorgir, com un valor essencial per a poder prosseguir amb èxit el procés col·lectiu que el país té en marxa.

3. El Parlament de Catalunya insta el president de la Generalitat a:

a) Convocar la consulta sobre el futur polític col·lectiu de Catalunya en els termes acordats anteriorment referits i d'acord amb els marcs legals.

b) Consultar el Ple del Parlament quan les circumstàncies del procés democràtic per a decidir el futur polític de Catalunya ho requereixin.

4. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a adoptar totes les resolucions pertinents i a destinar tots els recursos i mitjans tècnics i humans necessaris perquè la consulta es dugui a terme amb totes les garanties democràtiques i de participació possibles.

El govern del PP va presentar una doble impugnació en un Consell de Ministres extraordinari celebrat el dilluns 29 de setembre: una a la Llei de consultes i una altra al decret de convocatòria de la consulta del 9N. L'endemà mateix, amb una rapidesa que posa en dubte la seva independència, el Tribunal Constitucional va dictar una suspensió cautelar de la Llei de Consultes i del Decret de Convocatòria.

Novament, la ciutadania de Catalunya va manifestar a les portes de tots els ajuntaments de Catalunya la seva voluntat de ser consultats sobre el futur polític del nostre país. Unes noves mobilitzacions que tornen a posar de manifest la solidesa i la transversalitat ideològica del dret a decidir a Catalunya.

Davant d'això, el Consell Nacional d'EUiA manifesta:

- El nostre compromís refermat amb la defensa del dret a decidir de Catalunya i de la necessitat de convocar la consulta del 9N com a sortida democràtica a un conflicte polític entre Catalunya i l'estat.
- El compromís a treballar políticament per acabar amb la majoria absoluta del PP a Espanya que no accepta ni el dret a decidir de Catalunya ni els drets socials i laborals de la ciutadania.
- El suport a les al·legacions que el Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat de Catalunya han presentat respecte de la suspensió de la Llei de Consultes i del Decret de Convocatòria de la consulta del 9N.
- La necessitat de garantir, a Catalunya i a Espanya, un procés constituent que eviti que el govern de torn utilitzi políticament un tribunal, com és el TC, com a braç executor i no com l'àrbitre imparcial que hauria de ser.
- La voluntat de treballar activament per mantenir les mobilitzacions socials unitàries en defensa del dret a l'autodeterminació del poble català.
- La fermesa en articular una resposta unitària als recursos del govern i la suspensió del TC per a la ruptura democràtica amb l'ordre polític i el model d'estat imposat pels pactes del bipartidisme i pel règim borbònic que els sustenta.